

Могила

Яків Щоголів

(Чорноморцю... Варенику)

В чистім полі є могила,
Та могила почорніла;
Хрест над нею не стоїть,
Тільки шабелька лежить.
На могилі вітер віє,
Не стихає, віє, віє...

Хто ж заснув тут сиротою
Під баюрою сирою?
Степ не каже, степ мовчить,
Що в землі сирій лежить.
На могилі вітер віє,
Не стихає, віє, віє...

Вітре-брате! З лугарями
Ти носився над степами:
Хто ж, чи турок, чи козак
Ліг в широкий баєрак?
Тихо вітер промовляє:
Тута лицар почиває!

Буйно бився він з ордою
З вражим турком, з татарвою,
Буйно шаблею махав,
Злого ворога рубав,—
Та загнала вража сила
Козака в сиру могилу!

Тихо, тихо... Сонце сяє,
Сонце сяє та палає;
Смирно, смирно степ лежить,
Всюди, всюди все мовчить...
Тільки вітер буйний віє,
Не стихає, віє, віє.

1841, 18 Июля 10. Ахтирка.